

Lesarabrøv

Onkur viðmerking til ta ótølendi og óskiljandi støðu, ið valdar á Tekniska Skúlanum í Tórshavn í dag

Fyri tað fyrsta er tað nú soleiðis, at tað vera og eru næmingarnir (lærningarnir), ið eru gísar í allari hesari orrustuni, sum tess vegna, av lítlari og ongari stýring, og maktsjúku ímillum ávísar privatar persónar, sum sig seg at stýra og hava leiðslu á hesum alment figgjaða stovni, ið annars var so væl virkandi skúli og arbeidsplass fyri borgarar á bygd eins væl og í Havn, ið nú verður brotin niður inn- og út frá fólk við ódugnaðskapini innan skúlaárið og frálæringarhátum, hava ikki so frægt sum spurt, ella hugt at hvussu frálæran fór fram alt hetta skúlaárið, sjálvstærðing spyrja hvør hann er, ið hevur dagligu leiðsluna her innan skúlans gátt, hvør er viðkomandi?

Tað ágrýtni, ið fór fram ímillum lærarar á skúlanum seinna part av 70'unum og øll 80'ini við Poul Kjartan Bærentsen á odda, hevði við sær ómetaligan fram- og aftur áttan allar handverks- greinar og tí tókni ið her er tengd uppí. Sjálvandi vita vit, at tíðirnar ikki eru tær somu í dag, men við loyalteti og samstarvi kann hesin andin haldast uppí, kanska enn betur nú enn tá, sjálvstærðing minni er at gjalda við í dag.

Lærararáðið á Tekniska Skúlanum hevur víst á sparnøguleikar, ið eru óvísni enn teir, ið verða framdríft í dag. Eisini eru lærararnir farnir niður í løn sum rimuligt er, samsvarandi onnur alment lónt, sum varð kravt av landsstýrinum, og hevði TTL, sum er fakfelagið hjá lærarunum, fund við landsstýrið, har avtalað varð at fara niður í løn longu frá fyrsta februar uttan at aðrar avtalur viðvíkjandi samráðingunum við landsstýrið vóru lidnar, hetta fyrri at taka fyrsta stigið til tær vantaðu sparingar, ið fóru at koma, og við tí í hyggju at leiðsla og starvsfólk nú kundu setast niður og sakliga tosa trupulleikarnar ígjøgnum.

Lærararáðið royndi síðan at fáa fund í lag við stjóran,

men hesin vildi bert koma um hann hevði umboð fyri stýri skúlans við sær, seinni gekk hann tó við til at koma og tosa við okkum, men hetta gjørdist ein stórkuttur fundur, tí bert eftir einari løtu reistist stjórin og rýmdi av fundinum, síðan hevur ikki verið tosað saman.

Lærararáðið, sum hevur góðkenda reglugerð frá myndugleikunum, skal hava innlið í figgjarviður-skifti skúlans, eins væl og tá ið talan er um uppsagnir av starvsfeløgum. Ongi av hesum krøvum eru fylgd nakrantíð enn, enn minni tað at tosa við lærararnar um nakað sum helst. Okkurt hissi skrivið er komið nú og tá, við krøvum ella forboðum og hóttanum. Dialogur, sum tað eisini kallast, er eitt ókent fyrbrigdi á stovninum, ið als ongantíð hevur verið ímillum leiðslu og «flest» allar lærarar. Tað kann tykjast marghátligt at ein skúli, ið júst byggir uppá læruna, at samskipti millum næming og lærara og hini, sum virka á stovninum nevnliga er at tosa saman. Tað er har størst dentur verður lagdur á ta útbúgving, sum allir lærararnir hava fingið fyrri at kunna geva eina væl virkandi frálæru.

Tað synist sum ein miðvis ætlan hjá stýri skúlans er farin fram, at syndra skúlan sundur í eitt støði, sum ikki hoyrir nútíðini til. Fyrsta stigið varð tikið, tá ið «lyklarholksketið» (júlirevolútionin, sum fleiri ivaleyst minnast aftur, tá innbrot var fram á Tekniska Skúlan í Tórsgötu 21. Tað var ein morgun fyrst í juli mánað, at tað ikki longur var gjørligt at koma innar í bygningin við tí lykli, sum einaferð var útflyggjaður lærarunum. Tað visti seg, at um náttuna hevði stýrið syrgt fyri, at lásið í úthurðini varð útskipt. Ongi onnur enn starvsfólkini og tann stovnurin, ið hevði vaktartænastu á skúlanum hevði lykil var fram, fyrri at fáa táverandi stjóran frá,

tí at hann hevur ivaleyst ikki hóskað nóg væl inn í teirra hugsanarhátt, hetta eydnaðist eisini so mikið væl, at neyðugt var nú at útgjalda tvær stjóralønir í seks mánaðir, tí nýggjur var settur, sum hin fekk boðini um at fara beinanvegin, við seks mánaðum í løn.

Søkt varð eftir nýggjum stjóra, tað lagna var í starvslysingini, at har vóru ongi krøv um leiðslu ella samstarvssevni og ikki at gloyma royndir innan frálæru, tað, sum hóskiligt er til eitt slíkt arbeidsplass. Inn komu 36 «tritiseks» umsóknir, men bert ein innstilling bleiv, mannagongdin er annars tann, at minst tvær til triggjar innstillingar eru til slíka starvssetan, men so var ikki. Eisini skuldi lærararáðið verið kunnað um hesa starvssetan, men tað frætti ongin fyrr enn ein kundi lesa hetta í fjølmíðlum, hvør ið settur var. Eisini visti tað seg seinna, at bæði Landskúlafyrsting og Landsstýrið góttóku hesa heldur lögnu framferð, ið nýtt varð, kanska var hetta fyrri frið skyld og vónaðu, at alt skuldi nú fara at laga seg sum tíðin leið.

Men soleiðis skuldi tað ikki fara at hildnast, nú nýggjur stjóri var fingin, var bert eftir at fáa kúlurnar stoyptar, soleiðis at hesin kundi fáa tær skotnar.

Framhald

Jan á Argjum
Eirikur Ó. Simonsen
Bergur Danielsen
Atli Poulsen
Arni Clementsen
Grettir Djurhuus
Tummas Brøðraberg
lærarar á Tekniska
Skúla í Havn

Sendarar til sølu

3 lítið brúktir Storno LMR-sendarar, sum ganga yvir »repeatara« á Sornfelli – til sølu. Gevið eitt boð.

Tlf. 15589

At vinda flaggið á stong er ein vakur siður, bæði tá tað snýr seg um gleðiligar hátíðir og tá ið lívsins einasti ósvitaligi veruleiki, deyðin vitjar. Myndamaðurin hjá Sosialinum tók hesa myndina hósdeginn og hon er eitt sindur óvanlig. Ein flaggstong og eitt flagg í hálfari stong, inni í eini rætt, burturi í óbygdum, á eystara armi innalaga í á Skálafjørðinum.

Men flaggið veitir tað ikki av tilvild, tí bóndin í hesum hagaparti, Lækjufestinum, stóð undir børnu. Esmar av Lækjuni í Syðrugøtu andaðist fyrr í vikuni bert 68 ára gamal. Tey avvarandi, børnini kenna saknin enn svárari í dag. Tí tað er bert ein mánaði síðan at tey fylgdu mammuni, konu Esmar, til gravar.

Esmar var, umframt bóndi, eisini sjómaður ein stóran part av lívinum og álit var í honum. Hann sigldi í mong ár sum bestimaður við Saturn, tá

Per var í vælmaktini. Esmar átti fimm børn, Frits, Jóanes, Petur, Hans Jacob og Sonju.

Seinni árin arbeidði Esmar hjá byggifelagnum E. Pihl & Søn. Hann hevur verið við til at laða fleiri av okkara prúðu bringardum. Sjálvur lærði eg hann at kenna, tá hann stóð fyrri at laga bringardin í Oyndarfirði. Tilíkt arbeiði krevur hegni og gott eygamál, at standa og siga til, meðan maskinur leggja tiggjutons tungar steinar uppá pláss og hesi evni hevði Esmar fingið í vøggugávu. Esmar

var ein dámligur maður at tosa við og hann var stuttligur eisini, dugdi at sita undir orðinum. Friður verið við honum.

justinus

Mynd: Kalmar

BERGMENN
dansitolleitur ið dugir
tel. 1-3961

Raðhús Undir Fjalli

til sølu, leigu ella í býti við hús nærri býnum.

Nærri uppl. á tlf. 15736, eftir kl. 17.00.